

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 390/04-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. decembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Kamily Kadlubiakovej, bytom T., ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 45/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Kamily Kadlubiakovej o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky bola 19. júla 2004 doručená sťažnosť Kamily Kadlubiakovej (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 45/03.

Sťažovateľka uviedla, že 23. apríla 2003 podala okresnému súdu návrh na určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktorý je na okresnom súde vedený pod sp. zn. 23 C 45/03 a „o ktorom sa nekoná už od roka 2003“. Súdne konanie bolo na okresnom súde uskutočnené

až 30. januára 2004. Dňa 23. februára 2004 na základe sťažovateľkou predloženého návrhu okresný súd uznesením pripustil, aby do konania pristúpili ďalší účastníci, t. j. odporcovia v III. a IV. rade.

Podľa sťažovateľky okresný súd nepostupuje v namietanom konaní tak, že by to bolo možné kvalifikovať ako rešpektovanie čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd výzvou zo 16. augusta 2004 vyzval okresný súd na predloženie súdneho spisu vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 23 C 45/03, ktorý mu bol predložený 8. novembra 2004.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažnosť, ktorou sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 23 C 45/03 v konaní o návrhu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, je zjavne neopodstatnená.

Sťažovateľka podala 23. apríla 2003 okresnému súdu návrh na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam s tým, že žiadala, aby súd rozhodol o tom, že je výlučnou vlastníčkou spornej nehnuteľnosti. Okresný súd nariadil 4. júna 2003 pojednávanie na

16. júl 2003, na ktorom sťažovateľka požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov s tým, že odôvodnenie svojej žiadosti zašle okresnému súdu v ním stanovenej lehote. Pojednávanie bolo následne odročené na neurčito. Sťažovateľka 8. augusta 2003 predložila okresnému súdu dôkazy o svojich majetkových a zárobkových pomeroch a doklady preukazujúce skutkový stav veci a tento uznesením z 15. októbra 2003 priznal sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov. Dňa 11. decembra 2003 nariadil okresný súd termín pojednávania na 30. január 2004. Sťažovateľka 11. januára 2004 podala vo veci návrh na vydanie predbežného opatrenia, následne 29. januára 2004 podala návrh na pripustenie, aby do konania pristúpili ďalší účastníci na strane odporcu. Na pojednávaní 30. januára 2004 sťažovateľka zobrala späť návrh na vydanie predbežného opatrenia, o ktorom okresný súd rozhodol uznesením tak, že konanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia zastavil. Následne pojednávanie odročil v súvislosti s návrhom na pripustenie vstupu do konania ďalších účastníkov. Uznesením z 23. februára 2004 okresný súd rozhodol tak, že pripustil, aby do konania pristúpili ďalší účastníci na strane odporcu. Proti predmetnému uzneseniu 23. mája 2004 podali odvolanie odporcovia. Vec bola predložená Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) 11. júna 2004. Krajský súd 16. septembra 2004 spis okresnému súdu vrátil bez rozhodnutia o odvolaní ako predčasne predložený s tým, že napadnuté uznesenie bolo potrebné doručiť do vlastných rúk odporcov v II. a IV. rade, vyčkať na uplynutie lehoty a následne spis predložiť odvolaciemu súdu.

Ústavný súd zistil, že postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 45/03 od podania návrhu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (23. apríla 2003) do podania sťažnosti ústavnému súdu (8. novembra 2004) nemožno na základe skutočností uvedených v sťažnosti považovať za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy v konaní“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Okresný súd vo veci konal, nariadil pojednávania a pojednával 16. júla 2003 a 30. januára 2004. Dňa 15. októbra 2003 rozhodol o oslobodení sťažovateľky od súdnych poplatkov, 30. januára 2004 po späťvzátí sťažovateľkou pôvodného návrhu na vydanie predbežného opatrenia uznesením rozhodol tak, že konanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia zastavil, uznesením z 23. februára 2004 pripustil vstup do konania na strane odporcov ďalších účastníkov,

doručoval svoje uznesenia účastníkom konania a spis s odvolaním odporcov proti uzneseniu z 23. februára 2004 zaslal krajskému súdu.

Ústavný súd správanie sťažovateľky v namietanom konaní hodnotí ako také, ktoré prispelo k zbytočným priet'ahom v konaní a k dĺžke konania napríklad tým, že nezaplatila súdny poplatok splatný pri podaní návrhu, požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov až po troch mesiacoch od podania návrhu (23. apríla 2003 podala návrh na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a 16. júla 2003 požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov, avšak dôkazy o svojich majetkových a zárobkových pomeroch predložila okresnému súdu až 8. augusta 2003) a po viac ako deviatich mesiacoch (29. januára 2004) predložila okresnému súdu návrh, aby do konania pripustil prístupenie ďalších účastníkov na strane odporcu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľky už na jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. decembra 2004